Cu Radu Tudoran despre sport și Olimpiadă

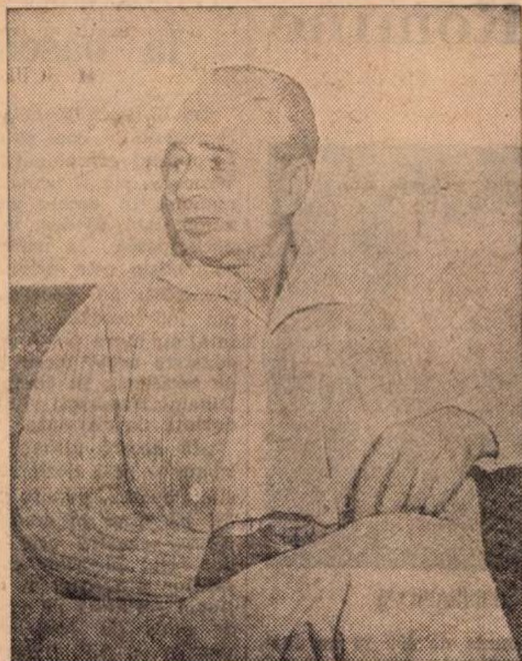
Romancierul Radu Tudoran s-a statornicit de multă vreme în conștiința cititorilor. Fiecare nouă carte a sa este așteptată cu nerăbdare, cu o ușoară înfiorare, ca și preziua marilor călătorii...

Bogată horă a personajelor din „Flăcări" povestea tristă și adevărată a primelor schele din părțile Cîmpinei, pot fi uitate oare? Dar acea emoționantă aventură din „Toate pînzele sus"? Sau cărările ocolite, hățișurile și apoi, în sfîrșit, drumul larg și drept pe care-l găsește și-l străbate eroina din „Dunărea revărsată"?

Cînd vorbește despre oameni, scriitorul știe să ne spună totul despre viața lor... Cînd vorbește despre ape, pe care le îndrăgește Tudoran ca nimeni altul, ele vrăjite încep să susure, să curgă larg și falnic ca apele Dunării, sau să se zbuciume, înspumate și sălbatice, cum numai mările în toată măreția lor știu s-o facă...

Pe malul mării — în decorul parcă cel mai nimerit pentru a sta de vorbă cu Radu Tudoran, cu ochii căutînd fumul prielnic de la geana orizontului, apoi întorcînd capul și urmărind vîslirea largă a unui pescăruș — romancierul vorbește despre un subiect demult aproape inimii sale: SPORTUL.

Pe fundalul albastru și verde al mării, glasul este adesea acoperit de zgomotul valurilor. Redăm cu plăcere convorbirea închinată sportivilor noștri.

REPORTERUL. Pentru că marea invită adesea la reverii și amintiri, mă alătur ei și v-ascult...

TUDORAN (zîmbind). În copilărie, în afară de hoinăreală n-am cunoscut alt sport „Hoinăreala" este totuși un sport, mi se pare...

REPORTERUL. La o altă vîrstă începe să se cheme drumeție, turism, alpinism. Alte predilecții în vremea aceea?

TUDORAN. Primul sport efectiv pe care l-am făcut a fost înotul, de care nu m-am despărțit nici pînă azi, după cum ați văzut.

REPORTERUL. V-ați rezumat doar la înot?

TUDORAN. Nu. Tot pe atunci am practicat cu destulă plăcere călăria. Ea îmi prilejuia îndelungi plimbări pe cîmpii, galopînd în amurguri pe urmele soarelui, sau diminețile, dînd fuga să-i întîmpin răsăritul... Am și schiat mult în vremea aceea.

REPORTERUL (notînd cu grabă). Pînă acum am numărat vreo patru sporturi pe care le-ați făcut cu pasiune.

TUDORAN (care a rămas pe gînduri, tresărind). O să mai aveți surprize, așa că permiteți-mi să vorbesc despre mare... Capitolul cel mai substanțial al activității mele sportive a început din întîlnirea mea cu marea pe calea pînzelor. Am cumpărat un cuter modest, sub formă de epavă, pe care l-am pus pe linia de plutire, l-am înzestrat cu pînze și după o scurtă și rapidă ucenicie, am început să cochetez cu marea, chiar și cînd ea nu era foarte cochetă.

REPORTERUL. Povestea aduce cu începutul din „Toate pînzele sus".

TUDORAN (urmărind zborul elegant al unui pescăruș). Am să vorbesc și despre asta, dar pescărușul mi-a amintit și o altă împlinire a visurilor mele din copilărie. Cam în același timp mi-a fost dat ca în urma absolvirii unei școli de aviație, să pot să-mi realizez o veche dorință. Aceea de a trece printr-o poartă de nori, și de-a vedea ce este dincolo.

REPORTERUL. În prezent, în afară de înot ce vă pasionează?

TUDORAN. Am descoperit recent miracolul cu totul neprevăzut al înotului sub apă, care-ți oferă priveliștea unui peisaj inedit.

REPORTERUL. V-aș cere cîteva cuvinte despre apropiata Olimpiadă.

TUDORAN. Simbolul olimpic al păcii și prieteniei este mai viu ca oricînd în întrecerile sportive de astăzi. Performanțele și întîlnirile de azi țintesc infinit mai departe. Jocurile internaționale au darul, în zilele noastre, să adune laolaltă pe reprezentanții mai tuturor popoarelor, și în orice caz ai tuturor culorilor, care nu erau chemate înainte sub nici un steag olimpic. Cu riscul de a folosi o frază cunoscută, voi sublinia că aceste întîlniri duc la prietenia între popoare, iar acolo unde e prietenie, se instalează implicit și pacea, pe care o dorește toată lumea.

REPORTERUL. Ați avea ceva de transmis sportivilor noștri care se pregătesc asiduu în vederea Jocurilor Olimpice?

TUDORAN. Neapărat: este nevoie de un efort considerabil și prelungit, pe care nu e cazul să-l accentuez eu aici. Dar mi se pare că datoria fiecărui sportiv azi, ca și aceea a oricărui om aflat în fața unui examen greu, este să se pregătească temeinic și cu demnitate! Aș fi și eu mîndru să aflu că un număr cît mai mare de tineri sportivi au cucerit dificilele norme olimpice. (Întorcîndu-se și zîmbind larg). Iar apoi, pavilionul purtînd culorile Republicii noastre să se înalțe de cît mai multe ori deasupra arenei olimpice de la Tokio, însemnînd deci, în plină accepție, înaripata comandă: TOATE PÎNZELE SUS!

Interviu luat de **I. GRIN**

„Secretul" lui Constantin Gheorghiu

De două ori campion al țării în întrecerile individuale, talentatul boxer Constantin Gheorghiu, maestru al sportului, și-a adus aportul — anul acesta ca și în alți ani — și la cucerirea titlului de campioană de către echipa sa, Dinamo București.

Interesant de notat e faptul că Gheorghiu este unul dintre boxerii care a urcat scările ringului foarte devreme — în 1945, la vîrsta de... 13 ani —, dar s-a afirmat abia la... „bătrînețe", cînd a început să repurteze victorii după victorii, fiind considerat cel mai tehnic boxer al nostru din ultimii ani.

De ce au „venit" atît de tîrziu performanțele pe cartea de vizită a lui Constantin Gheorghiu? Fiindcă multă vreme a boxat la categorii prea mici (muscă și cocoș) pentru greutatea sa normală, ceea ce impunea de fiecare dată eforturi nu numai în ring, ci și în afara lui, pentru a slăbi, pentru a se încadra în limitele categoriilor respective. Schimbîndu-și categoria și... stilul de luptă — la început a fost un specialist al „bătăii" — C. Gheorghiu și-a cîștigat aprecierea publicului și a specialiștilor, reușind să se afirme și pe plan internațional. Locul III la campionatele europene din 1961 este elocvent în această privință, ca și titlul de campion balcanic cucerit un an mai tîrziu.

Un „secret": nu boxul ci... schiful i-a adus primele satisfacții lui C. Gheorghiu. Într-adevăr, în 1953 el a fost campion republican de canotaj, la proba de schif 4+1.

M. TRANCĂ

Peste 2000 km. pe bicicletă

Strungarul Gheorghe Adam de la I.R.T.A. Tg. Jiu, un pasionat al sportului cu pedale, a plecat de cîteva zile într-o temerară excursie în jurul țării. Tînărul sportiv a perfecționat o bicicletă de tipul „Carpați" cu care și-a propus să parcurgă, în perioada concediului, peste 2 000 km.

GH. FOMETESCU-
coresp.

N-a fost trucaj...

Multe din filmele prezentate pe ecranele noastre în ultimii ani se remarcă prin tehnica perfecționată a trucajului. Printre ele am socotit desigur și „Trapez", acel adevărat poem al virtuozității acrobaților de circ.

Și totuși... Aflăm că în „Trapez" scenele de acrobație n-au fost trucate decît în parte. Explicația e simplă: Burt Lancaster, interpretul principal al filmului, a fost cîndva acrobat de profesie.

Într-un recent interviu, Burt Lancaster declara ziariștilor că prima sa pasiune a fost gimnastica acrobatică.

— *În general, mi-a plăcut sportul. În școală eram primul la gimnastică și campion pe distanțe medii la atletism. Am concurat sub culorile Universității Illinois la multe întreceri. Apoi, a trebuit să mă las de școală și m-am angajat la un circ, ca acrobat. Am cutreierat cu cortul Statele Unite în lung și-n lat...*

Așadar „Trapez" n-a trebuit să fie trucat!

DE PRETUTINDENI

● Cel mai înalt jucător care a evoluat recent la Jocurile balcanice de baschet masculin este grecul *Tronzos* (2,15 m), în vîrstă de 19 ani.

● *Scoțianul* Bobby Mc Gregor *(19 ani), student la Universitatea din Edinburg, este cel mai rapid înotător al anului. Recent el a stabilit un nou record mondial în proba de 110 yarzi liber cu timpul de 54,0 sec, ceea ce echivalează cu 53,7–53,8 la 100 m liber (recordul mondial este deținut de brazilianul Dos Santos cu 53,6 sec.) McGregor (1,85 m și 82 kg) mai practică golful, fotbalul și badmintonul.*

● Laboranta Marion Graefe (1,67 m și 69 kg) în vîrstă de numai 21 de ani este una din marile revelații ale acestui sezon atletic. Aruncînd sulița la 58,45 m ea a stabilit un nou record al R. D. Germane și a doua performanță din toate timpurile.

În cosmos...

Cineaștii cehoslovaci ne prezintă un film pe teme științifico-fantastice, „Icarie XB1". Acțiunea se petrece în anul 2163, într-o galaxie îndepărtată, unde viața are puține asemănări cu cea din zilele noastre. Și totuși există puncte comune. De pildă, doi din eroii principali ai filmului se dovedesc a fi... șahiști pasionați. Pentru cosmonauții secolului XXII, scenariștii filmului preconizează ca sport preferat — șahul. Poate se vor construi nave cosmice capabile să adăpostească și un... teren de fotbal! Mai știi?

Discobolul

O foaie palidă de nufăr, pe fața apei face „plută";
Semințele de păpădie coboară lin cu parașuta
Iar o capsulă de țintaur, c-o formidabilă detentă,
Trimite-o ploaie de alice, în preajma frunzelor de mentă
Polisportiva rîndunică (viteză, fond și înălțime)
Vinează-n zbor și-și umple tolba, cu-a musculițelor mulțime.

Bătrînul castor, ros de foame, deși el însuși rozător,
Mai face din „sportivitate" și pe... pescarul amator
Iar pe prundișurile apei, cu maximum de agerime,
O broască scurtă și bondoacă se antrenează la... lungime.
Întreaga fire-ntinerită participă la startul verii;
Pe stadion se-ntrec juniorii din zori și pînă-n faptul serii.

. . . .

Doar Tică, văr cu Marinică, străin de orice fel de sport
Și căruia nu prea îi place să facă-n viață mult efort,
Din bloc privește galeș lacul și-ndepărtatul stadion,
Pe care-acum se desfășoară o-ntrecere de pentatlon.
Își amintește de ședință, de critica ce i-o făcură:
Că șade prost cu „averajul" la muncă, sport și-nvățătură!

Pentru gimnastica-n uzină, pe care toți o fac la 10,
Îl „încălziră" în ședință, că prea-l lăsa de-o vreme... rece
Și prea de multe luni de zile el n-a adus nici un aport
Și nu se-ndeamnă să-și aleagă și el o ramură de sport...
Dar iată-l că se hotărăște! Și, de la el, de pe balcon,
Cu un suprem efort, aruncă... un disc uzat, de patefon.

VICTOR HÎLMU

POȘTA MAGAZIN • poșta magazin • POȘTA MAGAZIN

G. MUSCALU, COMARNIC. — Care a fost cea mai bună formație pe care a aliniat-o Steaua, la fotbal, de-a lungul anilor? Întotdeauna, aceea care... a cîștigat campionatul! Dacă am face însă o „selecționată" din jucătorii care au evoluat la Steaua, poate că cea mai puternică ar fi următoarea: Voinescu-Zavoda II, Apolzan (Androvici), Rodeanu - Petschovschi, (Balint), Bone - V. Moldovan (Creiniceanu), Constantin, Alexandrescu, Zavoda I, Tătaru.

MELANIA JUDELE, FĂGĂRAȘ. — Ce se întîmplă dacă o echipă beneficiază de o lovitură de la 11 metri și pînă să fie executată trece timpul de joc? Potrivit regulamentului, arbitrul va prelungi jocul pentru executarea loviturii. O dată mingea trasă, arbitrul va fluiera, consfințind golul și sfîrșitul jocului sau numai acesta din urmă, în cazul cînd lovitura a fost ratată sau respinsă de portar.

T. M. RARU. — Citind epigramele dv., am ajuns la concluzia că n-ați fost deloc... t.m.rar, trimițîndu-le. Publicăm una din ele și așteptăm altele:

Servilul (motivînd absențele sale de la exercițiile de gimnastică în producție):

De la gimnastică eu plec.
Dar mă întreb (nu ca o scuză).
Știu oare cei care m-acuză,
De cîte ori pe zi... m-aplec?

CONSTANTIN VLĂDULESCU, COMUNA DOBRENI. — Petre Mîndru, portarul echipei Progresul, este bucureștean. La 13 septembrie a împlinit 28 de ani. A jucat de două ori în prima reprezentativă a țării, în meciurile cu Cehoslovacia din cadrul „Cupei Europei".

GHEORGHE BUJIC, URZICENI. — 1) Care dintre jucătorii Steagului roșu sînt maeștri ai sportului? Nici unul. După modul cum au jucat în ultimul timp nici n-a fost nevoie să consult caietele de evidență! — 2) Adresați-vă radiodifuziunii.

NELU PRODAN, HAȚEG — Este greu de spus dacă balonul lovit de Constantin ar fi intrat în poartă sau nu fără intervenția lui Tănase, care i-a schimbat în bună măsură direcția (golul al treilea din meciul Steaua - Știința Timișoara). Acest gol nu va figura deci în bilanțul lui Constantin, ci în acela al lui... Tănase, ca auto-gol.

IORDAN MARINESCU, BUCUREȘTI. — Ultimul record mondial stabilit de Iolanda Balaș, 1,91 m, a fost omologat de mult de Federația internațională de atletism.

C. FALAMINZEANU, ORADEA. — Gheorghe Constantin, interul dreapta al echipei Steaua, este născut în București. La 14 decembrie a împlinit 30 de ani. A debutat în echipa de juniori a Unirii Tricolor. Înainte de a veni la Steaua a jucat la Locomotiva Iași.

ILIE FRUNZĂ, TG. MUREȘ. — 1) Atleta Viorica Viscopoleanu, recordmana țării la săritura în lungime (6,14 m) a împlinit la 8 august 24 de ani. Ea este soția lui Octavian Viscopoleanu, care sare peste 15 metri. La... triplu salt însă!. — 2) *„Un jucător de*

fotbal ajunge cu mingea în careul de 16 metri, unde este faultat de portar. Mingea intră totuși în plasă. Ce decizie va da arbitrul?" Dacă n-a apucat să fluiere lovitură de la 11 metri, aplicînd legea avantajului, va acorda gol.

V. VASILIU, COMUNA DELENI. — David, aripa dreaptă a echipei Siderurgistul Galați, este fostul jucător al Steagului roșu. — 2) Siderurgistul-Hunedoara din categoria C este.., Corvinul - Hunedoara, care a activat cîndva și în categoria A. Dar drumul se poate parcurge și invers! Este adevărat însă că e ceva mai greu!

ION POSTAȘU

Desene de N. Claudiu

În patru rînduri

In „Cupa orașelor tîrguri" echipa Steagul roșu s-a comportat foarte slab în meciul de la Brașov

Socotiră cu mult sîrg
Ce au de făcut în... „Tîrg"
Socoteala, păcătoasă,
N-a fost bună nici... acasă!

In jocul Minerul Lupeni — Jiul Petroșeni, fotbaliștii au vociferat deseori.

Săturați de-atîta sfadă,
Spectatorii cred că țin
Fotbal cît mai mult să.. vadă
Și... s-audă mai puțin!

In jocul de handbal Steaua — Știința Galați (scor 32—6) studenții erau preocupați să... ajungă mai repede acasă.

A rostit satisfăcut
Unul, părăsind terenul:
Meciul nu zic, l-am pierdut
Însă cîștigarăm... trenul.

I. CHIVU

In meciul PETROLUL — RAPID, portarii rapidiști Andrei și Todor nu au fost în „formă".

PETROLUL fu imparțial
Distribuind în mod egal:
Să nu se certe între ei —
Trei goluri Todor, trei Andrei.

I. OCTAVIAN

Reprofilare

Desen de Al. Clenciu